తీపి జ్ఞాపకాల వృత్తాంతం

తేది:- 03-05-2010 (1)

పరిచయం:-

* నేను మారుమూల గల ఒక కుగ్రామంలో గల ప్రపంచానికి తెలియని అట్టి ఒక రైతన్న కుటుంబంలో జన్మించాను. మా ఊరిని మా ఊరును మా ఊరును తండాగా పిలుస్తారు. ఆ తండాలో గల ప్రజలు చాలా మంది నిరక్షరాస్యులు. అటువంటి మా నిరక్షరాస్యుల్లో మా తల్లిదండ్రులు ఒకరు. అయినప్పటికి నా తల్లిదండ్రులు చదువుల కన్నా గొప్పవారు. అటువంటి రైతన్న కుటుంబంలో పుట్టిన నాకు ఇద్దరు అన్నలు, ఒక అక్క, ఒక అన్న మరియు ఒక తమ్ముడు. మా తండాలో చాలా ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది. తండా చుట్టూ పచ్చని పైరులతో రైతన్న గూడెలను వర్షపు చినుకులతో కూడిన చల్లనిగా గాలితో కష్టాలు విడిచిన ఆ వర్షపు జల్లులతో కళ అయిపోతుంది. అటువంటి మారుమూల గల తండాలో పుట్టి ఎంతో ప్రకృతి సంపత్తితో కూడిన మరియు గోమల్లాల కలిసి ఏర్పడే నక్షత్రాల పాలపుంతలా చూడడం నా అదృష్టం.

* రేయనక, పగలనక
ఎండనక, వాననక
ఒక కంటి రెప్పను మాకై ఉంచి,
ఎక్కడ చెడిపోతారో అనే భయాందోళనలో,
మా వెంట పడి మరి,
ఓర్పును, సహనాన్ని కోల్పోకుండా
తెల్లటి మనస్సులతో,
స్వచ్ఛమైన నవ్వులతో
మమ్మల్ని మార్చే వీరు
మా జీవితానికి ఒక మంచి మార్గదర్శకులు.

ఆరంభం-

అనంతకోటి విద్యార్థుల భవిష్యత్తుకు ఒక మంచి బాట చూపే సర్వేల గ్రామంలోని ఆంధ్రప్రదేశ్ గురుకుల విద్యాలయంలో పదవ తరగతి వరకు చదువుకున్నాను. పదవ తరగతి అయిపోయాక ఎక్కడ చదవాలి? ఏమి చదవాలి? అనే మొదలైన సందేహాలు నా హృదయాన్ని, నా మస్తిష్కాన్ని ప్రశ్నించేవి. అంతలో ఒక శుభవార్త అది మా తెలుగు ఉపాధ్యాయుడు కె.వి.ఎన్ ఆచార్య గారి ద్వారా. ఆ శుభవార్త మా తెలుగు సార్ గారి మాటల్లో " వృషామణి అనే ఫౌండేషన్ హైదరాబాద్‌లో ఉంది. ఆ ఫౌండేషన్ యజమాని అమెరికాలో ఉంటారు. ఆయనకు అమెరికాలో సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీ ఉంది. ఆ ఫౌండేషన్ వారు పెట్టే పరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణులు అయితే ఇంటర్ మరియు ఉద్యోగం వచ్చేవరకు వాళ్లే చదివిస్తారు. అంతే కాకుండా [illegible] నేటి సమాజానికి కావలసిన విద్యను వారు అందిస్తారు." అని చాలా సంతోషంగా చెప్పేసరికి నాకు [illegible] ఇదొక మంచి అవకాశం అని, వెంటనే నేను రాస్తాను అని చెప్పాను. అప్పుడు మా సార్ రాసే వారి పేర్లు తీసుకొని వారిలో [ప్రతిభ + పేదరికం] చూసి ఇరవై మందికి పరీక్ష పెట్టారు. ఆ పరీక్ష పేపర్ చూడగానే నాలో ఏదో కొత్త ఫీలింగ్ వచ్చింది. నా భవిష్యత్తుకు ఇది ఒక మంచి ఛాన్స్ అనుకున్నాను. ఇక పదవ తరగతి పబ్లిక్ పరీక్షలు అయిపోవస్తున్నాయి. ఇంకా ఫలితాలు రావడం లేదు, ఎందుకని? ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇంతలో ఆఖరి పరీక్ష ముందు రోజు మా సార్ పిలిచి Congrats చెప్పారు. ఎందుకు చెప్పారో నాకు అర్థం కాలేదు. అప్పుడు ఈ శుభవార్త చెప్పారు. నీవు వృషామణి ఫౌండేషన్‌కు ఎంపిక అయ్యావు. హైదరాబాద్‌లో 13-04-2008 నాడు నీకు ఇంటర్వ్యూ ఉంటుంది అంతేకాకుండా అక్కడికి వెళ్లడానికి అయ్యే ఖర్చు వారే చెల్లిస్తారు. అని చెప్పారు. సరే సార్ అని చెప్పాను. ఒక రోజు ముందే వచ్చి అనంతరెడ్డి సార్ వెంట వెళ్లి వాళ్ల ఇంట్లో ఉండి మరుసటి రోజు ఉదయం వెళ్లమని చెప్పేసరికి నాకు చాలా సంతోషం వేసింది. ఎందుకంటే ఇదే మొదటి సారి Hyd కి వెళ్లడం. Hyd లోని ట్రాఫిక్, జనాలను చూసి చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. ఇంటర్వ్యూ అయిపోయింది. ఆ ఇంటర్వ్యూలో కచ్చితంగా ఎంపిక అవుతాను అనే గట్టి

సమాజంలో ఎదురు చూస్తున్న రోజు, 16-05-2008 సాయంత్రం నాగమల్లేశ్వరావు సార్ ఫోన్ చేసి నీవు వృషామణి ఫౌండేషన్‌కు ఎంపిక అయ్యావు అని చెప్పేసరికి నాకు చాలా ఆనందం వేసి మా ఇంట్లో, బాబాయి వాళ్లకు చెప్పాను. అందరూ చాలా సంతోషించారు.

నేను మా అన్నయ్య కలిసి 16-05-2008 రాత్రి 11:30 ని॥ చాలా అష్టకష్టాలు పడుకుంటూ చివరికి చేరుకున్నాము. ఆ రాత్రి రాఘవసార్, మా సీనియర్స్ ఉన్నారు. వాళ్లను చూడగానే నాకు చాలా భయం వేసింది. ర్యాగింగ్ చేస్తారేమో అని చాలా భయపడ్డాను. కాని అలాంటి ఏమి ఉండదు. అని రాఘవ సార్ చెప్పారు. వారం రోజుల తర్వాత మాకు spoken English class start అవుతుంది అని అన్నారు. 17-05-2008 నాడు ~~[illegible]~~ నాగమల్లేశ్వరావు సార్ Join చేసుకున్నారు. లైబ్రరీలో ఉన్న పుస్తకాలు చదివేవాణ్ని. దానితో నాకు బయట సమాజం గురించి కొద్ది కొద్దిగా తెలుస్తూ వచ్చింది. అంతేకాకుండా రోడ్డు మీద ఇబ్బంది పడేవాళ్లను చూస్తుంటే చాలా జాలి వేసింది. ఎందుకంటే ఈ విధంగా నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు.

మార్పులు:-

1. నేను మొదట్లో వచ్చినప్పుడు ప్రక్కవారితో అంత ఎక్కువగా మాట్లాడక పోయేవాణ్ని. కాని తర్వాత నేను అందరితో చాలా బాగా మాట్లాడాను. దీని నుండి నేను ఏ కొత్త ప్రదేశానికి వెళ్లిన అందరితో మొదటి నుంచే బాగా మాట్లాడితే దీని ద్వారా మనకు తెలియని విషయాలు తెలుస్తాయి. అని తెలుసుకున్నాను.
2. నాకు అసలు ఇంగ్లీష్ భాష మాట్లాడాలంటే చాలా భయం. అసలు ఇంగ్లీష్ చదవడం అంటేనే భయం. కాని ఇవి కొంత తగ్గాయి! ఇంగ్లీష్ భాష అంతగా మాట్లాడలేను కాని ఇక్కడకు రాకముందు కంటే ఇపుడు బాగా మాట్లాడగలను. మరియు చదవగలను. ఇందుకు ఉపేంద్రం చాలా సహాయపడ్డారు. ఇదంతా వృషామణి సంపద
3. వృషామణిలో చేరకముందు నేను ఏ programme లోనైనా అంతగా పాల్గొనడం ఉండేది కాదు. కాని వృషామణిలో చేరాక చాలా programmeలో పాల్గొన్నాను. అంతేకాకుండా అనేక మంది అతిథులు వస్తూ ఉండడం, వారితో పరిచయం చేసుకోవడం ద్వారా కొంత stage fear అనేది తగ్గింది.
4. నేను అనేక అతిథుల ద్వారా అనేక మంచి విషయాలు నేర్చుకున్నాను. అంతేకాకుండా బయటి సమాజం గురించి బాగా తెలిసింది. దీని ద్వారా సమాజంలో ఎలా మెలగాలి, సమాజానికి ఏ సహాయం చేయాలి అనే విషయాలు తెలిశాయి.

5. వృషమణిలో ఉండి సమాజంలో జరుగుతున్న దురాచారాలు, సమాజంలో గల వివిధ రకాల మనుష్యులను చూశాను. వారి ఆలోచనలను గమనించాను. మరియు వారి నుండి నేర్చుకోవలసిన విషయాలు తెలుసుకున్నాను. అంతే కాకుండా ఏవేవి నేర్చుకోకూడదు అనే విషయాలు తెలుసుకున్నాను.

6. వృషమణి ఫౌండేషన్ ద్వారా హైదరాబాద్ గల ప్రసిద్ధ ప్రదేశాలు చూశాను. ఫౌండేషన్ ద్వారా వరద బాధితులకు సహాయం చేయగలిగాను.

<u>కవితలు</u>

* మెదిలే ఆలోచన కావచ్చు
పాటించే సమయపాలన కావచ్చు
నేర్చుకున్న క్రమశిక్షణ కావచ్చు
అవన్నీ పురుడు పోసుకుంది ఇక్కడే.

* చీకటిలో వెలుగును చూపే,
తల్లిదండ్రులు కనబడని లోటును తొలగించే,
ఒంటరితనం అనే పదంను మరిచేటట్లు చేసే,
సమాజంలో గల దురంతాలను చూపే,
విజయాలకు కావలసిన సోపానాలను చూపించే,
భవిష్యత్తుకు కావలసిన ప్రణాళికను నేర్పించే,
క్రమశిక్షణ పథంలో నడిపించే,
నలుగురుకు సహాయపడాలనే విత్తనాన్ని
మా హృదయాల్లో నాటిన
వృషమణి మేనేజ్మెంటుకు నా
* హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతలు *

* జగన్ సార్ నేర్పించిన క్రమశిక్షణ,
విజయలక్ష్మి మేడం చెప్పిన మాటలు,
శిరీష్ సార్ చెప్పిన కొత్త విషయాలు,
నాగమల్లేశ్వర రావు సార్ చూపిన Hyd రూటలు,
ఆంటీ గారి వంటకాలు

చక్రధర్ సార్ కల్పిన సహయోగాలు నా జీవితానికి పునాదులు.

* సూర్యుడు ఉదయించడం మానిన,

కోకిల గానం మార్చిన,

నదులు పారడం మానిన,

ఈ వృక్షాన్ని ఆపి జ్ఞాపకాలు

మరువను.

D. Venkatesh.

2008–2010